

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

شماره چاپ ۲۱۲۷

شماره ثبت ۸۱۷

دوره هفتم - سال چهارم

تاریخ چاپ ۱۳۸۷/۲/۱۷

یک شوری

لایحه موافقتنامه همکاریهای امنیتی بین دولت جمهوری اسلامی ایران
و شورای وزیران بوسنی و هرزگوین

کمیسیونهای ارجاعی

اصلی: امنیت ملی و سیاست خارجی

فرعی: قضائی و حقوقی

اداره کل قوانین

باسمه تعالی

شماره ۲۰۵۵۱۹/۲۸۷۴۶

تاریخ ۱۳۸۷/۲/۳

جناب آقای دکتر حداد عادل

رئیس محترم مجلس شورای اسلامی

لایحه «موافقتنامه همکاریهای امنیتی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و شورای وزیران بوسنی و هرزگوین» که بنا به پیشنهاد وزارت کشور در جلسه مورخ ۱۳۸۶/۱۱/۷ هیأت وزیران تصویب شده است به پیوست جهت طی مراحل قانونی تقدیم می شود.

محمود احمدی نژاد

رئیس جمهور

با عنایت به روابط دوستانه بین دو کشور ایران و بوسنی و هرزگوین و اهمیت مسائل امنیتی و با اعتقاد به لزوم برقراری همکاریهای امنیتی متقابل و درک فواید ناشی از آن و با آگاهی از نقش مؤثر دو کشور در تحکیم امنیت و ثبات منطقه ای و با عنایت به آسیب پذیری کشورها در خصوص جرائم سازمان یافته فراملی و خدشه دار نمودن نظم و امنیت عمومی و جان و رفاه شهروندان به واسطه ارتکاب جرائم یادشده و به منظور توسعه و ارتقاء سطح مناسبات بین دو دولت، لایحه زیر برای طی مراحل قانونی تقدیم می شود:

لایحه موافقتنامه همکاریهای امنیتی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و شورای وزیران بوسنی و هرزگوین

ماده واحده - موافقتنامه همکاریهای امنیتی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و شورای وزیران بوسنی و هرزگوین مشتمل بر یک مقدمه و یازده ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

رئیس جمهور

وزیر کشور

وزیر امور خارجه

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه همکاریهای امنیتی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و شورای وزیران بوسنی و هرزگوین

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری بوسنی و هرزگوین که از این پس « طرفین » نامیده می‌شوند با عنایت به:

- روابط دوستانه موجود میان دو کشور؛
- اهمیت توسعه همکاریهای دوجانبه و بین‌المللی در زمینه مسائل امنیتی و مبارزه با جرائم سازمان یافته فراملی؛
- منافع متقابل در جهت تامین امنیت ملی دو کشور و رفاه و آسایش دو ملت؛

- لزوم توسعه همکاریها در جهت مبارزه با جرائم سازمان یافته، تروریسم و قاچاق مواد مخدر و مواد روانگردان؛

- مفاد معاهده واحد مواد مخدر مورخ ۱۹۶۱ میلادی (۱۳۴۰ هجری شمسی)، کنوانسیون مواد روانگردان مورخ ۱۹۷۱ میلادی (۱۳۴۹ هجری شمسی) و مفاد کنوانسیون سازمان ملل متحد برای مبارزه با قاچاق مواد مخدر و داروهای روانگردان مورخ ۱۹۸۸ میلادی (۱۳۶۷ هجری شمسی)؛

- تأثیر مثبت و سازنده همکاریهای متقابل در تحکیم امنیت و ثبات دو کشور؛ و بر مبنای احترام به اصول بین‌المللی، حق حاکمیت ملی، تمامیت ارضی، قوانین و مقررات ملی، تعهدات بین‌المللی دو دولت، عدم مداخله در امور داخلی یکدیگر و همچنین رعایت و حمایت از حقوق اتباع یکدیگر؛ در زمینه‌های زیر توافق نمودند:

ماده ۱- زمینه‌های همکاری

طرفین در زمینه‌های زیر همکاری خواهند نمود:

۱- پیشگیری و مبارزه با جرائم سازمان یافته فراملی و سایر جرائم مندرج در این موافقتنامه؛

۲- مبارزه با هرگونه فعالیتی در سرزمین طرفین، علیه امنیت ملی طرف دیگر؛

۳- مبارزه با تهیه، تولید، انباشت، توزیع، مبادله، قاچاق و مصرف غیر قانونی مواد مخدر، داروهای روانگردان و مواد شیمیایی اساسی و مؤثر در ساخت مواد مخدر؛

۴- پیشگیری از اعتیاد، در چهارچوب اصول و مقررات کنوانسیونهای بین‌المللی مربوط؛

۵- انجام اقدامات هماهنگ در جهت ریشه‌کنی تولید و نابودی منابع تهیه مواد مخدر؛

- ۶- مبارزه با قاچاق سلاح، مهمات، مواد منفجره، مواد هسته‌ای، مواد رادیواکتیو و نیز مواد شیمیایی و میکروبی خطرناک؛
- ۷- مبارزه با فعالیتهای اقتصادی غیرقانونی از جمله پول شویی و بهره‌برداری از درآمدها و سودهای مالی ناشی از رویه‌ها و فعالیتهای یاد شده فوق؛
- ۸- پیشگیری و مقابله با قاچاق انسان به ویژه موارد مربوط به سوء استفاده از زنان و کودکان؛
- ۹- پیشگیری و مقابله با جعل اسناد و اوراق بهادار دولتی، اسناد مسافرتی، پول، کارتهای اعتباری و دیگر اسناد با ارزش؛
- ۱۰- پیشگیری و مبارزه با اعمال مجرمانه علیه جان و مال افراد و سوء استفاده و ابداء جنسی و دیگر جرائم مشابه که منافی عفت عمومی تلقی می‌گردد؛
- ۱۱- پیشگیری و مبارزه با راهزنی و سرقت اموال و جرائم مشابه؛
- ۱۲- همکاری در زمینه تعیین سرنوشت افراد ناپدید شده و شناسایی اجساد و احراز هویت قربانیان تبعه هر یک از طرفها در سرزمین طرف دیگر و تبادل اسامی و مشخصات آنان؛
- ۱۳- پیشگیری و مقابله با قاچاق آثار تاریخی و میراث فرهنگی؛
- ۱۴- ارتقاء روشها و ابزارهای حفظ و اعاده نظم و امنیت عمومی و مدیریت بحران از جمله هواپیما ربایی، آدم ربایی و غیره.

ماده ۲- روشهای همکاری

طرفین برای اجراء مفاد ماده (۱) این موافقتنامه به روشهای زیر اقدام خواهند

نمود:

- ۱- تبادل اطلاعات در مورد اشکال مختلف جرائم سازمان یافته فراملی و روشهای جلوگیری و مبارزه با آنها و همچنین درباره تجهیزات و فعالیتهای گروههای تروریستی که اقدامات آنان بر ضدمنافع هر دو کشور یا هر یک از دو کشور است؛
- ۲- تبادل اطلاعات ضروری در مورد گروهها یا مجرمین جنایات سازمان یافته فراملی؛
- ۳- مبادله اطلاعات در مورد قوانین و مقررات پیشگیری و مبارزه با جرائم ●
مندرج در این موافقتنامه؛
- ۴- انجام تحقیقات علمی مشترک در زمینه شناسایی انواع جرائم و روشهای مقابله با آن؛
- ۵- تبادل اطلاعات و تجربیات در مورد ابزار و لوازم تحقیقات هویت شناسی و نتایج حاصله از بررسی هویت قربانیان جرائم در صورت درخواست طرف دیگر؛
- ۶- برگزاری دورههای آموزشی مشترک برای کارشناسان امنیتی و انتظامی وزارت کشور، نیروهای پلیس و سایر دستگاههای ذی ربط، بنا به درخواست هر یک از طرفین و توافق طرف دیگر؛
- ۷- مبادله تجربیات در زمینه سازماندهی، اداره، تعلیم و آموزش مدیران ●
و کارکنان بخش امنیتی و انتظامی دو کشور؛
- ۸- تبادل کارشناس و متخصص جهت توسعه همکاریهای دو جانبه برای پیشگیری از جرائم سازمان یافته، تروریسم و مواد مخدر و دیگر زمینههای امنیتی مندرج در این موافقتنامه؛

۹- تبادل اطلاعات در مورد اتباع سایر کشورها که در قلمرو طرفها مرتکب جرم شده‌اند و در بازداشت به سر می‌برند (با ذکر هویت، نوع جرم، عکس و آثار انگشت و آخرین وضعیت پرونده آنان)؛

۱۰- تبادل اطلاعات و تجربیات در خصوص آخرین شیوه‌های مبارزه با جرم، نحوه کنترل اجتماعات انبوه که بوسیله کارگروه مشترک موضوع ماده (۵) این موافقتنامه بررسی خواهد شد؛

۱۱- تبادل اطلاعات و تجربیات در زمینه چگونگی کنترل تردد از مرزها و اتباع خارجی تحت تعقیب مراجع قضائی بین‌المللی در قلمرو هر طرف؛

۱۲- تبادل تجربیات در زمینه چگونگی کنترل اتباع خارجی و افراد فاقد تابعیت که به صورت غیر قانونی از مرزهای طرفین تردد نموده و در قلمرو آنها اقامت غیر مجاز دارند؛

۱۳- تبادل اطلاعات و تجربیات در رابطه با فناوریهای پیشگیری و مقابله با جعل اسناد؛

۱۴- تبادل اطلاعات در زمینه انواع جدید مواد مخدر، داروهای روانگردان، مواد اولیه و پایه و همچنین مسیرهای مورد استفاده قاچاق مواد مخدر؛

۱۵- تبادل تجربیات در مورد استفاده از روشهای جدید شناسایی، بازرسی و کشف مواد مخدر و داروهای روانگردان و روشهای تعلیم و استفاده از وسایل فنی و سگ در عملیات مبارزه با مواد مخدر؛

۱۶- مبادله نشریات و نتایج تحقیقات علمی در بخشهای مختلف امنیتی مورد علاقه طرفین؛

۱۷- مبادله اطلاعات و تجربیات در مورد چگونگی مقابله با ساخت غیر قانونی تسلیحات، مهمات، مواد هسته‌ای، مواد رادیو اکتیو و مواد شیمیایی و میکروبی خطرناک؛

۱۸- بازدید کارشناسان طرفین از مراکز تولید ابزارها و تجهیزات امنیتی و انتظامی؛

۱۹- تلاش جهت انعقاد موافقتنامه استرداد مجرمین و معاضدت قضائی بین دو طرف؛

۲۰- اعزام دانشجویان پلیس و تبادل اساتید برای آموزش در زمینه‌های فنی و

شیوه‌های نوین کشف علمی جرائم به هر یک از دو کشور بنا به درخواست هر طرف در چهارچوب توافقات رسمی جداگانه.

ماده ۳- مبارزه با تروریسم

طرفین برای پیشگیری و سرکوب فعالیت‌های گروه‌های تروریستی که براساس قوانین و مقررات داخلی دو کشور یا کنوانسیون‌های بین‌المللی که دو کشور در آن عضویت دارند و جرم شناخته می‌شود، به شرح زیر با یکدیگر همکاری خواهند نمود:

- مبادله اطلاعات در خصوص استفاده از وسایل و شیوه‌های عملکرد گروه‌های تروریستی و جرائم ارتكابی از سوی آنها و مواردی که دارای اهداف حمایت تدارکاتی و مالی باشد؛

- توسعه همکاری‌های سازمان‌های ذی‌ربط برای شناسایی و تعقیب افراد مسؤول اقدامات تبهکارانه.

ماده ۴- اجراء موافقتنامه و مقام‌های صلاحیت‌دار

وزارت کشور از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران و وزارت امنیت از طرف دولت جمهوری بوسنی و هرزگوین مسؤول اجراء مفاد این موافقتنامه در

کشور خود می‌باشند. از زمان شروع اعتبار آن، هر یک از طرفین مرجع تماسی را برای برقراری ارتباط مستقیم با طرف دیگر مشخص خواهد کرد و صلاحیت اطلاع رسانی و مشورت را برای تسهیل و تسریع در امر اجراء همکاریها بین دو طرف طبق این موافقتنامه به وی تفویض خواهد کرد.

طرفین مراتب فوق را از طریق مجاری دیپلماتیک به اطلاع یکدیگر خواهند رساند.

ماده ۵- کارگروه مشترک

طرفین، کارگروه مشترکی را به ریاست مشترک معاون وزیر کشور جمهوری اسلامی ایران و معاون وزیر امنیت دولت جمهوری بوسنی و هرزگوین و متشکل از شش عضو از سوی هر طرف تشکیل می‌دهند.

کارگروه مشترک موظف به پیگیری جهت تحقق همکاریها در چهارچوب این موافقتنامه، ارزیابی و نظارت بر حسن اجراء و پیشرفت این موافقتنامه و آماده‌سازی پیشنهادات برای تغییرات احتمالی در متن این موافقتنامه است.

کارگروه مشترک همچنین مسؤول بررسی و تصمیم‌گیری در خصوص اختلافات احتمالی ناشی از اجراء این موافقتنامه می‌باشد.

کارگروه مشترک سالانه و به صورت متناوب در قلمرو یکی از طرفها برگزار خواهد شد. جلسات کارگروه مشترک در صورت اضطرار و به درخواست یکی از طرفین می‌تواند برگزار شود.

به منظور اجراء این موافقتنامه، کارگروه مشترک می‌تواند متناسب با موضوع همکاری، ایجاد گروههای کارشناسی مشترک را پیش‌بینی کند.

ماده ۶- شرایط عدم اجراء درخواست

- هر یک از طرفین حق امتناع از اجراء کامل یا بخشی از درخواست طرف دیگر را در صورتی که یکی از موارد زیر بر آن مترتب باشد، خواهد داشت:
- به مخاطره افتادن حاکمیت و امنیت ملی کشور مورد درخواست؛
 - به مخاطره افتادن یا مورد تهدید قرار گرفتن نظم و امنیت عمومی، منافع ملی یا سایر منافع حیاتی کشور؛
 - تضاد با قوانین ملی و داخلی طرف مورد درخواست؛
 - اختلال در جریان دادرسی یا نادیده گرفتن اعتبار احکام قضائی لازم الاجراء صادره از سوی دادگاههای دولت طرف مورد درخواست در قلمرو آن.
- طرف مورد درخواست باید دلایل امتناع خود از اجراء درخواست را از طریق مجاری دیپلماتیک یا مرجع تماس موضوع ماده (۴) این موافقتنامه به اطلاع دولت درخواست کننده برساند.

ماده ۷- طبقه بندی و بهره برداری از اطلاعات و اسناد

اطلاعات و اسناد مبادله شده براساس این موافقتنامه، محرمانه می باشد و تنها در جهت نیل به اهداف و شرایط مورد نظر طرف ارائه کننده، مورد استفاده قرار می گیرد. این گونه اسناد و اطلاعات فقط در صورت کسب موافقت قبلی کتبی و رسمی طرف ارائه کننده در اختیار طرف ثالث قرار خواهد گرفت. در هر صورت اطلاعات و اسناد ارائه شده بوسیله کشور گیرنده، طبق قوانین ملی مربوط مورد حفاظت و مراقبت قرار می گیرد.

ماده ۸- حل و فصل اختلاف در تفسیر موافقتنامه

هرگونه اختلاف در تفسیر این موافقتنامه میان طرفین با گفتگو و تفاهم دوستانه و رایزنی از طریق مجاری رسمی دیپلماتیک یا کارگروه مشترک موضوع ماده (۵) این موافقتنامه طبق متن انگلیسی حل و فصل خواهد شد.

ماده ۹- هزینه همکاری

هرگاه یکی از طرفها در جهت اجراء درخواست طرف دیگر متحمل هزینه‌هایی گردد، طرف درخواست‌کننده باید در صورت ارائه اسناد مثبت این هزینه‌ها را بازپرداخت نماید. کارگروه مشترک مندرج در ماده (۵) این موافقتنامه موارد روش محاسبه و پرداخت این هزینه‌ها را مشخص خواهد نمود.

ماده ۱۰- ارتباط با سایر موافقتنامه‌ها و تعهدات بین‌المللی، دوجانبه و چندجانبه این موافقتنامه به گونه‌ای تعبیر نخواهد شد که ناقض انجام سایر تعهدات ناشی از تعهدات بین‌المللی، دو یا چند جانبه‌ای باشد که به امضاء طرفین رسیده است.

ماده ۱۱- اعتبار موافقتنامه

این موافقتنامه براساس قوانین و مقررات جاری هریک از دو کشور به تصویب رسیده و سی روز پس از تاریخ مبادله اسناد تصویب آن از طریق مجاری رسمی دیپلماتیک، برای یک دوره پنجساله معتبر و لازم‌الاجراء خواهد بود. چنانچه هر یک از طرفین تمایل خود را مبنی بر عدم تمدید آن به صورت کتبی و رسمی

شش ماه پیش از تاریخ پایان مدت اعتبار آن از طریق مجاری دیپلماتیک رسمی اعلام نکنند، این موافقتنامه خود به خود برای دوره مشابه تمدید می‌گردد. درخواست پایان اعتبار، مانع از اجراء درخواست ارائه شده از سوی دو طرف تا پایان مدت اعتبار موافقتنامه نمی‌شود.

این موافقتنامه مشتمل بر یک مقدمه و یازده ماده در شهر سارایوو در تاریخ ۱۳۸۳/۱۲/۱۸ هجری شمسی برابر با ۲۰۰۵/۳/۸ میلادی به امضاء رسید. نسخه اصلی موافقتنامه به زبانهای فارسی، بوسنی هرزگوینی (بوسنیایی، کرواتی و صربی) و انگلیسی (جمعاً ده نسخه) که همه آنها از اعتبار یکسان برخوردار می‌باشد، تنظیم گردید.

از طرف

شورای وزیران بوسنی و هرزگوین

از طرف

دولت جمهوری اسلامی ایران

ورود به اداره قوانین شورای نگهبان

تاریخ ثبت: ۱۳۸۹/۱۰/۱۹

شماره ثبت:

شماره دفتر کل: ۲۵۶۰

شماره شناسه: ۲

صفحه: ۱۳